

§ 38 živn. řádu, provozuje v době, kdy je pro živnost podle § 38 živn. řádu nařízen nedělní klid.

(Nález ze dne 21. prosince 1925 č. 18.148/24.)

V ě c: Karel V. v Praze proti zemské správě politické v Praze o rušení nedělního klidu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím nebylo vyhověno odvolání st-le z trestního nálezu osp-é v K. z 1. srpna 1923, kterým byl st-l uznán vinným přestupkem §u 4 odst. A nařízení býv. místodržitelství z 8. listopadu 1913 č. 69 z. z. soustavným rušením nedělního klidu a přestupkem § 96 lit. e) živn. řádu, jehož se dopustil tím, že neuzavřel své obchodní místnosti v dobu ustanovenou, a odsouzen za to dle §u 131 živn. řádu k pokutě 500 Kč, pro případ nedobytnosti k vězení v trvání 50ti dnů.

Stížnost vytyká rozhodnutí tomu nezákonnost a vadnost řízení, dovolává se hostinské koncese, na kterou se předpisy o nedělním klidu nevztahují, a dovozuje z toho, že okolnost, že hostinská živnost a obchod dle § 38 živn. řádu provozovány jsou v téže místnosti, nemůže mít za následek, že st-l provoz hostinské koncese v neděli musí zastavit.

Nss o stížnosti této uvážil toto:

Zákon ze 16. ledna 1895 č. 21 ř. z. o nedělním klidu, ve znění zák. z 18. července 1905 č. 125 ř. z., stanoví v odstavci 7 čl. IX., že pro případ, že se ve společné provozovně se živností obchodní provozuje ještě jiná ve příčině nedělního klidu odchylně upravená živnost a nelze-li jednotlivé provozy místně tak oddělit, aby spolehlivě bylo zaručeno zachování příslušných předpisů o klidu nedělním, platí pro celý provoz přísnější předpis o klidu. Předpis ten byl vyhlášen také nařízením býv. místodržitelství z 8. listopadu 1913 č. 69 z. zák.

Není sporu o tom, že v téže živn. provozovně, ve které st-l provozuje koncesi hostinskou, provozuje jeho manželka obchodní živnost dle § 38 živn. řádu a že provoz obou živností způsobem shora stanoveným místně spolehlivě oddělit nelze. Z toho jde, že st-l byl povinen i ve své hostinské živnosti zachovávat nedělní klid a zavírat místnosti vůbec, jakmile nastala doba nedělního klidu pro obchod manželčin. — — —

Č. 5237.

Policejní právo trestní: Pro závěr úřadu, že automobilista jel obcí nedovolenou rychlostí, stačí, když strážník dosvědčil, že stopkami zjistil rychlost větší 15 km.

(Nález ze dne 21. prosince 1925 č. 23.147/24.)

V ě c: Jan Sch. v T. proti zemské správě politické v Praze o přestupek automobilních předpisů.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nál. osp-é v T. z 12. června 1924 byl st-l uznán vinným přestupkem § 46 mín. nař. z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z., jehož se dopustil tím, že dne 12. května 1924 odpoledne ve 3 hodiny 15 minut

jel automobilem obcí T. rychlostí větší než 15 km za hodinu a byl proto odsouzen dle § 55 cit. nař. k pokutě 100 K, po případě k vězení v trvání 10 dnů.

Nař. rozhodnutím nebylo odvolání z nálezů toho co do viny vyhověno.

Stížnost namítá, že st-l nejel nepřipustnou rychlostí, a že žal. úřadem nebylo přihlíženo k okolnostem v odvolání přeneseným; v odvolání vytýkal st-l, že pro závěr, že jel větší rychlostí než 15 km za hodinu, není skutkového základu a nabízel o okolnosti, že strážník někde u cesty stojící rychlost jízdy přesně zjistiti nemůže, důkaz znalce v oboru automobilovém; i silniční poměry prý nepřipustily rychlou jízdu, dle stroju na vozu mohl prý zjistiti, že jel rychlostí předepsanou.

Třeba dle všeobecných zásad řízení trestního má úřad vyšetřiti jak okolnosti obviněného usvědčující, tak i okolnosti ve prospěch obviněného svědčící, není přec úřad povinen provésti veškeré důkazy stranami nabízené, nýbrž je ponecháno úřadu, aby posoudil, zda stačí provedené průvody a zdali průvody jsou nabídnuty o okolnostech rozhodných. Důkazy, které jsou bezvýznamné, může úřad buď výslovně odmítnouti neb mlčky pominouti tím, že důkazy neprovede.

V daném případě měl úřad v provedeném řízení dostatečné opory pro skutkovou podstatu v trestním nálezů zjištěnou, když strážník, orgán veřejný, služební přísahou vázaný, dosvědčil, že stopkami zjistil rychlost větší než 15 km za hodinu a že rychlost, kterou st-l projel vzdálenost 100 m, činila 25 km za hodinu.

Nelze proto seznati, že zjištění skutkové podstaty stalo se v řízení kusém a nedostatečném, zvláště když st-l ani neuvedl určitých okolností, kterými provedený důkaz mohl býti vyvrácen. Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

č. 5238.

Policejní řízení trestní: I. * Není nezákonným, provádí-li trestní řízení pro urážku na cti v uzavřeném dopise třetí osobě zaslaném politický úřad toho místa, kde dopis byl odevzdán poštovní dopravě. — II. O skutkové podstatě přestupku podle § 1339 o. z. o. na rozdíl od přestupků podle § 488 a 491 trest. zák.

(Nález ze dne 21. prosince 1925 č. 6634).

Prejudikatura: Boh. 4208 adm. a j.

Věc: Rudolf H. v M. proti ministerstvu vnitra o trestní nález podle § 1339 o. z. o.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Trestním nálezem osp-é v Ch. z 3. března 1924 uznán byl st-l vinným přestupkem zlehčení na cti dle § 1339 o. z. o., jehož se dopustil, že zaslal Dru R. uzavřený dopis ddo 14. listopadu 1923, ve kterém vinil žalobce z opovrhlivých vlastností a z jednání nečestného, totiž že st-le šikanuje a naň štve, že poukáže na nějaké jeho nesprávnosti a že Dra R. kompromituje, při čemž se mu důkaz pravdy nepodařil, a uložila mu pro tento přestupek na základě min. nař. z 30. září 1857